

Dosar nr.

- anulare act administrativ -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 1271
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 11 DECEMBRIE 2018
INSTANȚA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE : MURARIU AURA FLORENTINA
GREFIER : JITAR IOANA ANTOANELA

Pe rol, pronunțarea asupra acțiunii având ca obiect „anulare act administrativ”, formulată de **reclamanta** domiciliată în mun. Suceava, str. V. jud. Suceava, în contradictoriu cu **pârâta DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE IAȘI – ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA**, cu sediul ales în mun. Suceava, str. , jud. Suceava.

Dezbaterile asupra cauzei de față au avut loc în ședința publică din data de 29 noiembrie 2018, concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta și când, din lipsă de timp pentru deliberare, pronunțarea a fost amânată pentru astăzi, 11 decembrie 2018.

După deliberare,

INSTANȚA,

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. reclamanta în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, a solicitat anularea Deciziei de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/ contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2013 nr. emisă de către A.J.F.P. Suceava la data de 20.11.2017, anularea Deciziei nr. emisă de D.G.R.F.P. Iași prin care s-a respins contestația formulată, precum și obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că prin Decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/ contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale nr. emisă de către D.G.R.F.P. Iași - A.J.F.P. Suceava s-a stabilit în sarcina sa o obligație suplimentară de plată în cuantum de lei cu titlu de contribuții de asigurări sociale stabilite pentru anul 2013.

Potrivit disp. art. 95 alin. 2 Cod procedură fiscală organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabilește sau modifică baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare, a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale personale, efectuate în condițiile legii.

Potrivit disp. art. 97 Cod procedură fiscală decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 46 și tipul creanței fiscale, baza de impozitare precum și cuantumul acesteia, pentru fiecare perioadă impozabilă.

Or, decizia contestată nu cuprinde nicio mențiune cu privire la baza impozabilă avută

în vedere de către organul fiscal, fiind astfel în imposibilitatea de a verifica care sunt veniturile avute în vedere de către organul fiscal pentru determinarea sumei datorate cu titlu de CAS.

De asemenea, decizia contestată nu cuprinde nici mențiunile obligatorii prevăzute de disp. art. 46 Cod procedură fiscală în sensul în care aceasta nu cuprinde nici motivele de fapt, nici temeiul de drept și nici mențiunile privind audierea contribuabilului/ plătitorului.

Se reține de către organul fiscal în decizia dată în soluționarea contestației faptul că elementele prev. de art. 46 Cod procedură fiscală formează conținutul actului administrativ fiscal, însă textul legal nu ar conține vreo mențiune cu privire la obligativitatea sau conținutul propriu - zis al fiecărui element în parte, astfel încât lipsa acestora ar determina doar o nulitate relativă a actului și nu una absolută.

Or, o asemenea interpretare este contrară tuturor deciziilor pronunțate constant de către instanțele naționale și comunitare referitoare la obligativitatea motivării actului administrativ fiscal.

Astfel, prin Decizia nr. _____ a stabilit că a motiva actul administrativ implică a face cunoscute cu claritate elementele de fapt și de drept care permit înțelegerea și aprecierea legalității sale, iar importanța acestei exigențe depinde în mod considerabil de natura actului, de contextul juridic în care el intervine, precum și de interesele pe care destinatarul actului ar putea să le aibă în primirea acestor explicații, astfel încât motivarea trebuie să permită judecătorului să exercite un control asupra elementelor de fapt și de drept care au servit drept bază a puterii de apreciere.

Și în jurisprudența comunitară s-a reținut că motivarea actului administrativ trebuie să fie adecvată actului emis și că trebuie să prezinte de o manieră clară și neechivocă algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura atacată, astfel încât să li se permită persoanelor vizate să stabilească motivarea măsurilor și, de asemenea, să permită curților comunitare competente să efectueze revizuirea actului.

Or, în cauză, decizia contestată este nulă în condițiile în care ea nu conține minime elemente care să permită instanței analiza legalității sumei înscrisă în decizia de impunere, respectiv nu conține elementele prevăzute în mod obligatoriu de disp. art. 97 Cod procedură fiscală, respectiv baza de impozitare și quantumul acesteia pentru fiecare perioadă impozabilă.

Faptul că în Decizia nr. _____ dată în soluționarea contestației se încearcă o fundamentare a sumei stabilite în sarcina sa nu imprimă un caracter de legalitate deciziei de impunere atâta timp cât baza de impozitare avută în vedere la stabilirea creanței bugetare nu este determinată de însăși aceasta, acesta fiind actul administrativ care produce efecte în contra mea.

De asemenea nu poate fi de acord cu punctul de vedere exprimat de către organul fiscal în ceea ce privește sancțiunea care intervine în lipsa mențiunilor privind audierea contribuabilului/ plătitorului sau a posibilității de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația.

Astfel, potrivit art. 9 alin. 1 Cod procedură fiscală înaintea luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului/ plătitorului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.

Constant s-a decis că respectarea dreptului la apărare constituie un principiu general al dreptului Uniunii, care își găsește aplicabilitatea atunci când administrația își propune să adopte în privința unei persoane un act care îi cauzează un prejudiciu (cea mai recentă decizie fiind cea pronunțată în Cauza Ispas - C — 298/2016).

În aceste condiții susține că nu numai lipsa acestei mențiuni din decizia de impunere, dar nerespectarea în totalitate a procedurii de audiere a contribuabilului afectează absolut actul administrativ contestat.

A mai arătat că atașată este nelegală și pentru încălcarea, de către organul fiscal, a dispozițiilor privind termenul de plată.

Astfel, potrivit disp. art. 152 alin. 2 Cod fiscal obligațiile anuale de plată a contribuției de asigurări sociale se determină de către organul fiscal competent prin decizie de impunere anuală, pe baza declarației menționată la alin. 1 prin aplicarea cotei individuale sau a cotei integrale de contribuție, conform opțiunii exprimate, prevăzute de art. 138 asupra bazei de calcul prevăzute la art. 148 alin. 3, cu încadrarea acesteia în plafonul minim și maxim.

Potrivit disp. art. 152 alin. 6 Cod fiscal plata contribuției de asigurări sociale stabilite prin decizia de impunere anuală se efectuează în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei.

Or, prin decizia contestată, deși este emisă la data de 20.11.2017 și comunicată mie la data de ..., termenul de plată este stabilit ca fiind 25.03.2013, respectiv 25.06.2013, acest termen de plată încălcând grav termenul prevăzut de disp. art. 152 alin. 6 Cod fiscal. Susține organul fiscal faptul că, în cauză, ar fi incidente disp. art. 82 din Legea nr. 571/2003, fiind vorba despre o obligație cu titlu de plată anticipată.

Or, Decizia de impunere contestată încalcă Decizia nr. 2/2014 emisă de Comisia Fiscală Centrală, publicată în M.O. nr. 264/2014.

Astfel, potrivit acesteia, în conformitate cu prevederile pct. 44.1 din Normele metodologice date în aplicarea art. 45 din OG nr. 92/2003, organul fiscal nu poate pretinde executare obligației stabilită în sarcina contribuabilului prin actul administrativ, dacă acest act nu a fost comunicat contribuabilului, în condițiile legii.

Contribuabililor cărora nu le sunt incidente prev. art. 82 alin. 2 teza a II a din Legea nr. 571/2003 întrucât nu au avut obligația efectuării de plăți anticipate în anul precedent, au obligația efectuării plăților anticipate pentru anul curent, pentru sumele cu titlu de impozit sau contribuții sociale înscrise în decizie și pentru care termenele de plată au expirat, la data comunicării de către organul fiscal a decizie de impunere pentru plăți anticipate.

În situația în care organul fiscal comunică contribuabililor decizii de plăți anticipate după expirarea termenelor de plată prev. de Legea nr. 571/2003 aceștia nu datorează accesorii pentru perioada cuprinsă între termenul de plată prev. de Legea nr. 571/2003 și data comunicării deciziei de plăți anticipate, inclusiv. În aceste condiții, cum decizia contestată a fost emisă la data de 20.11.2017 și i-a fost comunicată la data de 15.12.2017, termenul de plată nu putea fi stabilit la data de 25.06.2013 cum greșit se menționează de către organul fiscal.

În cauză organele fiscale au încălcat prevederile art. 107 Cod procedură fiscală. Astfel, potrivit textului legal, nedepunerea declarației de impunere dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea, din oficiu, a creanțelor fiscale prin decizie de impunere. Stabilirea din oficiu nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului/ plătitorului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere.

A precizat că nu a fost niciodată înștiințată de faptul că ar fi trebuit să depună o asemenea declarație privind veniturile aferente anului 2013, astfel încât organul fiscal să poată emite o decizie de impunere din oficiu.

Mai mult decât atât, deși a solicitat anual rapoarte privind obligațiile mele fiscale, instituția i-a comunicat constant faptul că nu figurează cu debite în evidențele fiscale.

În aceste condiții, cum nu a fost notificată niciodată că ar fi obligată să depună vreo declarație de venit, cum nu i s-a comunicat din anul 2013 până în anul 2017 că datorează vreo sumă cu titlu de CAS aferentă anului 2013, decizia de impunere emisă din oficiu pentru o

sumă presupus a fi datorată cu patru ani în urmă este evident nelegală.

Astfel cum a susținut și în contestația administrativ fiscală depusă, motiv la care nu s-a răspuns în nici un mod prin decizia de soluționare a contestației, actul administrativ contestat este lovit de nulitate absolută, fiind emis în temeiul unei norme legale abrogate în totalitate.

Având în vedere că Decizia nr. _____ a fost emisă de D.G.R.F.P. Iași - A.J.F.P. Suceava la data de 20.11.2017, ea trebuia emisă în temeiul disp. Legii nr. 207/2015 și nu a disp. OG nr. 92/2003, act normativ abrogat.

Prin întâmpinarea formulată în cauză și depusă la dosar la data de 12.10.2018, pârâta a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, ca nefondată.

A arătat că prin Decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2013 nr. _____ emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, contestată, în baza art. 82 și a art. 296^A24 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a Declarației privind venitul asigurat la sistemul public de pensii nr. _____ din data de _____, pentru veniturile realizate din activități comerciale, s-a stabilit în sarcina doamnei _____ din jud. Suceava, suma totală de plată în cuantum de _____ lei, reprezentând plăți anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale, calculate pentru trimestrul _____ lei și pentru trimestrul _____.

Întrucât, potrivit evidențelor organului fiscal, contribuabilul a realizat venituri din activități comerciale/venituri din profesii liberale, reclamanta a fost notificată prin adresa nr. _____ cu privire la nedepunerea formularului 600 pentru anul 2013, notificarea fiind confirmată de primire la data de _____.

Urmare a depunerii declarației privind venitul asigurat la sistemul public de pensii – formularul 600, pentru anul 2013, venitul ales în declarație a fost de _____ lei lunar.

Având în vedere faptul că reclamanta a declarat prin declarația privind veniturile realizate în România în anul 2012 – cod 200, venitul net de _____ lei, care este mai mare decât 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2013, care este în cuantum de _____ lei, potrivit art. 16 din Legea nr. 6/2013, iar baza lunară aleasă de contribuabil este de _____ lei lunar, reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2013, precum și faptul că în perioada ianuarie – mai 2013 aceasta nu figurează ca salariată în baza de date a organului fiscal, prin decizia contestată s-au stabilit obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru trimestrele I și II din anul 2013, în valoare totală de _____ lei pentru baza impozabilă aleasă de contribuabil.

Din modul de stabilire a plăților anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale privind venitul din activități comerciale pe anul 2013, rezultă că acestea au fost stabilite legal, iar modalitatea de repartizare pe termene de plată a fost efectuată corect, în conformitate cu al. 4 al art. 296 ind. 24 coroborat cu art. 82 din Legea nr. 571/2003.

Rezultă așadar că organul fiscal a respectat prevederile legale prin emiterea deciziei de impunere privind plățile anticipate, precum și obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2013, nr. _____, pe baza veniturilor declarate de contribuabilul însuși prin depunerea formularului 600.

A arătat că, în drept, sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 571/2003, respectiv:

“ART. 46

(1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum și din practicarea unei meserii”.

”ART. 296 ind. 21

(1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabil la sistemul public de pensii și la cel de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale

la care România este parte, după caz:

(a) întreprinzătorii titulari ai unei întreprinderi individuale;”

„ART.296 ind. 22

1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale pentru persoanele prevăzute la art. 296A21 alin. (1) lit. a) este venitul declarat, care nu poate fi mai mic de 35% din câștigul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și nici mai mare decât echivalentul a de 5 ori acest câștig; contribuabilii al căror venit rămas după deducerea din venitul realizat a cheltuielilor efectuate în scopul realizării acestui venit, respectiv valoarea anuală a normei {le venit, după caz, raportat la cele 12 luni ale anului, este sub nivelul minim menționat, nu datorează contribuție de asigurări sociale.”

”Art. 296A24

(1) Contribuabilii prevăzuți la art. 296A21 alin. (1) lit. a) - e) și h) sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de contribuții sociale.

(2) (...) în cazul contribuției de asigurări sociale, obligațiile lunare de plată se stabilesc pe baza venitului declarat, prevăzut la art. 296A22 alin. (1).

(3) În decizia de impunere, baza de calcul al contribuției de asigurări sociale pentru contribuabilii prevăzuți la art. 296A21 alin. (1) lit. a) - e) se evidențiază lunar, iar plata acestei contribuții se efectuează trimestrial, în 4 rate egale, până la data de inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.”

”ART. 296 ind. 25

(1) Declararea veniturilor care reprezintă baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale se realizează prin depunerea unei declarații privind venitul asigurat la sistemul public de pensii, precum și a declarației de venit estimat/norma de venit prevăzută la art 81 și a declarației privind venitul realizat prevăzută la art. 83, pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate.”

Referitor la regulile privind modul de stabilire a plăților anticipate, cu aplicabilitate în speța, la art. 82 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, cedarea folosinței bunurilor, activități agricole impuse în sistem real, prevăzute la art. 71 alin. (5), precum și din silvicultură și piscicultură, cu excepția veniturilor din arendare, sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii ai obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al , anului precedent (...);

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de , 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, iar plata impozitului anual se efectuează potrivit deciziei de impunere.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca baza de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusa o declarație privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul.net din declarația privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. (...).”

“ART. 296^A18

Calculul, reținerea și virarea contribuțiilor sociale (3) Cotele de contribuții sociale obligatorii

sunt următoarele: a) pentru contribuția de asigurări sociale: a¹) 31,3% pentru condiții normale de muncă, din care 10,5% pentru contribuția individuală și 20,8% pentru contribuția datorată de angajator;[...]

La pct.32. din Norme metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“Venitul declarat de contribuabilii prevăzuți la art. 296^A21 alin. (1) lit. a) - e) din Codul fiscal reprezintă un venit ales de către aceștia, cuprins între 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și echivalentul a de 5 ori acest câștig.

Încadrarea în categoria persoanelor obligate să se asigure se face în funcție de:

- venitul realizat în anul precedent, rămas după scăderea din totalul veniturilor încasate a cheltuielilor efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, raportat la numărul lunilor de activitate din cursul anului, în cazul contribuabililor care desfășoară activități impuse în sistem real; obligațiile anulare de plată a contribuției de asigurări sociale sunt cele stabilite prin decizia de impunere prevăzută la art. 296 ind. 24 al. (3).

Față de prevederile legale mai sus invocate se reține că, în cazul contribuabililor care realizează venituri din activități independente, așa cum sunt definite la art. 46 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, în speță activități comerciale, se datorează contribuții de asigurări sociale, sub forma de plăți anticipate efectuate în cursul anului, acestea fiind stabilite de organul fiscal prin decizii de impunere, luând ca bază de calcul venitul declarat, care nu poate fi mai mic de 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și nici mai mare decât echivalentul a de 5 ori acest câștig.

În decizia de impunere, baza de calcul al contribuției de asigurări sociale pentru contribuabilii prevăzuți la art. 296^A21 alin. (1) lit. a) - e) se evidențiază lunar, iar plata acestei contribuții se efectuează trimestrial, în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

Începând cu data de 01.07.2012, Agenția Națională de Administrare Fiscală, a preluat în administrare contribuțiile de asigurări sociale datorate de către persoanele care au calitatea de contribuabili la sistemul public de pensii, aceste persoane având obligația să depună la organul fiscal, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului pentru care se datorează contribuția de asigurări sociale, Declarația privind venitul asigurat la sistemul de pensii, formularul 600, prin care declară veniturile care reprezintă baza lunară de calcul a contribuțiilor sociale, în speță, doamna din jud. Suceava avea obligația să declare veniturile din activități comerciale.

Referitor la susținerile reclamantei privind faptul că decizia de impunere nu cuprinde o serie de mențiuni, precum și că a fost emisă în temeiul unui act normativ abrogat, a arătat că, potrivit art. 46 C.pr.fiscală:

- (1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.
- (2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:
 - a) denumirea organului fiscal emitent;
 - b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;
 - c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;
 - d) obiectul actului administrativ fiscal;
 - e) motivele de fapt;
 - f) temeiul de drept;
 - g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;
 - h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;
 - i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de Repunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația[^]

j) mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului;

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică cuprinde elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția elementelor prevăzute la lit. h).

(4) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică de organul fiscal central se semnează cu semnătura electronică extinsă a Ministerului Finanțelor Publice, bazată pe un certificat calificat.

(5) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică de organul fiscal local se semnează cu semnătura electronică extinsă a autorității administrației publice locale din care face parte organul fiscal local emitent, bazată pe un certificat calificat.

(6) Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) și tipărit prin intermediul unui centru de imprimare masivă este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.

Conform art. 48 din același act normativ:

(1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului/plătitorului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal care nu a fost comunicat potrivit art. 47 nu este opozabil contribuabilului/plătitorului și nu produce niciun efect juridic.

Conform art. 49 din același act normativ:

(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind

b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;

c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa. Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului;

(3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Din textele legale antecitate rezultă că elementele precizate la art. 46 alin. (2) din Codul de procedură fiscală formează conținutul actului administrativ fiscal, fără ca textul de lege să conțină vreo mențiune cu privire la obligativitatea sau conținutul propriu-zis al fiecărui element în parte.

Astfel, legiuitorul a înțeles să precizeze în mod expres acele elemente din conținutul actelor administrative fiscale a căror lipsă este sancționată cu nulitatea absolută a actelor, ele fiind enumerate la art. 46 din Codul de procedură fiscală.

Prin urmare, numai pentru lipsa numelui, prenumelui și calității persoanei împuternicite a organului fiscal, numelui și prenumelui ori denumirii contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, actul administrativ fiscal este lovit de nulitate absolută, vătămarea contribuabilului fiind prezumată, iar constatarea nulității putând fi efectuată chiar și din oficiu, fără a fi necesară cererea contribuabilului.

Cât privește lipsa ori înscrierea eronată a celorlalte elemente din conținutul actului administrativ fiscal, precum și nerespectarea unor reguli privind condițiile procedurale legate de emiterea actului nu este sancționată cu nulitatea absolută, ci pot determina anulabilitatea actului, așa cum s-a arătat și în literatura de specialitate.

Astfel, pentru a fi lovite de nulitate (relativă), având în vedere prevederile art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 2 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, actul administrativ fiscal este lovit de nulitate dacă prin nerespectarea cerinței legale s-a adus părții o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea acestuia.

Referitor la afirmația contestatoarei de la pct.1 din contestație potrivit căreia, decizia contestată nu cuprinde nicio mențiune cu privire la baza de impozabilă avută în vedere, motivele de fapt, temeiul de drept și nici mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului, se rețin următoarele:

Decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2013 nr. _____ din _____ respectă forma impusă de formularul deciziei de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale cod _____.

Examinând cererea în raport de motivele invocate, de probatoriul administrat, de dispozițiile legale incidente, Tribunalul reține că cererea este nefondată pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare:

Prin cererea de chemare în judecată reclamanta _____ în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, a solicitat anularea Deciziei de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/ contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul _____ nr. _____ emisă de către A.J.F.P. Suceava la data de _____, anularea Deciziei nr. _____ emisă de D.G.R.F.P. Iași prin care s-a respins contestația formulată, precum și obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

În fapt, că prin Decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/ contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale nr. _____ emisă de către D.G.R.F.P. Iași - A.J.F.P. Suceava s-a stabilit în sarcina sa o obligație suplimentară de plată în cuantum de _____ lei cu titlu de contribuții de asigurări sociale stabilite pentru anul _____.

Susține reclamanta prin cererea de chemare în judecată că actul administrativ contestat nu cuprinde mențiuni minime care să permită un control de legalitate al acestora. Susținerile sunt nefondate.

În primul rând, suma menționată în actul administrativ contestat a fost emis ca urmare a depunerii declarației de către reclamantă privind venitul asigurat la sistemul public de pensii – formularul 600, pentru anul 2013, venitul ales în declarație a fost de _____ lei lunar, prin urmare susținerile reclamantei referitoare la nerespectarea de către pârâtă a bazei de impozitare și cuantumul acesteia sunt nefondate.

Având în vedere faptul că reclamanta a declarat prin declarația privind veniturile realizate în România în anul 2012 – cod 209, venitul net de _____ lei, care este mai mare decât 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul _____, care este în cuantum de _____ lei, potrivit art. 16 din Legea nr. _____, iar baza lunară aleasă de contribuabil este de _____ lei lunar, reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2013, precum și faptul că în perioada ianuarie – mai 2013 aceasta nu figurează ca salariată în baza de date a organului fiscal, prin decizia contestată s-au stabilit obligații de

plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru trimestrele I și II din anul 2013, în valoare totală de . . . lei pentru baza impozabilă aleasă de contribuabil.

Din modul de stabilire a plăților anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale privind venitul din activități comerciale pe anul 2013, rezultă că acestea au fost stabilite legal, iar modalitatea de repartizare pe termene de plată a fost efectuată corect, în conformitate cu al. 4 al art. 296 ind. 24 coroborat cu art. 82 din Legea nr. 571/2003.

Rezultă așadar că organul fiscal a respectat prevederile legale prin emiterea deciziei de impunere privind plățile anticipate, precum și obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2013, nr. . . . din . . . , pe baza veniturilor declarate de contribuabilul însuși prin depunerea formularului . . .

Astfel, conform dispozițiilor art.46 din Legea nr. 571/2003, „(1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin.(3), precum și din practicarea unei meserii”.”, iar conform art. 296 ind. 21 (1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabil la sistemul public de pensii și la cel de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, după caz:

(a) întreprinzătorii titulari ai unei întreprinderi individuale;”

În al doilea rând, se invocă nerespectarea de către pârâtă în emiterea deciziei, a dispozițiilor art.152 alin.6 din codul fiscal conform căroră plata contribuției la asigurări sociale se efectuează în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei. În motivare, susține reclamanta că deși decizia este emisă în anul 2017, termenul de plată este dinSusținerile sunt nefondate, motivat de faptul că decizia de impunere pentru anul . . . a fost emisă ca urmare a culpei reclamantei, constând în aceea că nu a depus „formularul . . . ” decât ca urmare a notificării pârâtei .

În al treilea rând , decizia nr. . . . este temeinic motivată atât în fapt cât și în drept, considerente pentru care acțiunea va fi respinsă ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea având ca obiect „anulare act administrativ”, formulată de reclamanta . . . domiciliată în mun. Suceava, ștr. V. Stefanelli, nr. 2, jud. Suceava, în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE IAȘI – ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA**, cu sediul ales în mun. Suceava, str. . . . jud. Suceava, ca nefondată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Recursul se depune la Tribunalul Suceava.

Pronunțată în ședință publică astăzi,

Președinte,

Red. M.A.F.
Tehnored. J.I.A.
4 ex. – 20.12.2018

Grefier,
REPUBLICA ROMÂNIA
Județul Suceava
[Stampă și semnătură]

Cod ECLI ECLI:RO:CASVA:2019:
Operator de date cu caracter personal:
Dosar nr.

- contestație act administrativ fiscal -

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA NR.

Ședința publică din

Președinte	Ioana Loredana Posteuca
Judecător	Carmen Grapini
Judecător	Kalinca Topalea
Grefier	Iulian Caras

Pe rol, judecarea recursului declarat de reclamanta cu domiciliul în mun. Suceava, str. județul Suceava și cu sediul procesual ales la Cabinet de Avocat Adriana Buceschi cu sediul în mun. Suceava, str. Ștefan cel Mare, județul Suceava, împotriva *sentinței nr. din decembrie 2018* pronunțată de Tribunalul Suceava – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal în dosar nr. intimată fiind pârâta *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava* cu sediul în mun. Suceava, str. județul Suceava.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de sustinerile părților fiind consemnate în încheierea ședinței de judecată de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta sentință, și când, pentru lipsă de timp pentru deliberare, *Curtea* a amânat pronunțarea pentru data de astăzi

După deliberare,

CURTEA,

Asupra recursului de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. reclamanta în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, a solicitat anularea Deciziei de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2013 nr. emisă de către A.J.F.P. Suceava la data de anularea Deciziei nr. emisă de D.G.R.F.P. Iași prin care s-a respins contestația formulată, precum și obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Prin sentința nr. din Tribunalul Suceava – Secția de contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea având ca obiect „anulare act administrativ”, formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, ca nefondată.

Împotriva sentinței a declarat recurs reclamanta

apreciind că hotărârea instanței de fond a fost dată cu aplicarea greșită a dispozițiilor art. 95 alin. 2 și art. 97 Cod procedură fiscală, a art. 9 Cod procedură fiscală, a art. 152 alin. 6 Cod fiscal și a art. 107 Cod procedură fiscală, motiv de casare prevăzut de art. 488 pct. 8 Cod procedură civilă.

În motivare a arătat că prin acțiunea introductivă a solicitat să se constate nelegalitatea Deciziei de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2013 nr. ... emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava la data de ... invocând în apărare mai multe aspecte de neregularitate a acesteia.

Sustine faptul că decizia contestată nu respectă exigențele impuse de dispozițiilor art. 97 Cod procedură fiscală în sensul în care aceasta nu cuprinde, intrinsec, pe lângă elementele prevăzute de dispozițiilor art. 46 și tipul creanței fiscale, baza de impozitare, precum și cuantumul acesteia pentru fiecare perioadă impozabilă.

Menționează că această apărare a fost înlăturată de către instanța de fond cu motivarea că suma menționată în actul administrativ contestat a fost individualizată ca urmare a depunerii declarației 600, venitul ales în declarație fiind de ... lei lunar și, în aceste condiții, susținerile sale referitoare la neindividualizarea bazei impozabile nu pot fi primite.

Or, solicită să se aibă în vedere faptul că, prin raportare strictă la decizia atacată (singurul act administrativ ce produce efecte în contra sa), aceasta nu cuprinde nicio mențiune cu privire la baza de impozitare.

Precizează că toată motivarea referitoare la maniera în care a fost stabilită obligația de plată în sarcina sa este preluată exclusiv din decizia de soluționare a contestației administrative - decizie prin care organul fiscal încearcă o fundamentare a acestei sume.

Or, arată faptul că în Decizia nr. ... dată în soluționarea contestației organul fiscal explică raționamentul avut în vedere la stabilirea obligației de plată nu imprimă un caracter de legalitate deciziei de impunere atâta timp cât, potrivit dispozițiilor art. 97 Cod procedură fiscală, este obligatoriu ca decizia de impunere să conțină, pe lângă elementele prevăzute de art. 46 și tipul creanței fiscale, baza de impozitare, precum și cuantumul acesteia, pentru fiecare perioadă, elemente pe care decizia contestată nu le conține.

A mai susținut în cererea introductivă și faptul că decizia contestată nu cuprinde nici mențiunile obligatorii prevăzute de dispozițiilor art. 46 Cod procedură fiscală în sensul în care nu cuprinde nici motivele de fapt, nici temeiul de drept și nici mențiunile privind audierea contribuabilului, fiind astfel afectată însăși valabilitatea sa.

Învederează că această apărare nu a fost verificată de către instanța de fond în niciun mod, sub acest aspect hotărârea fiind practic nemotivată.

Apreciază că se impune a se relua analiza susținerilor sale, atât sub aspectul criticilor punctuale făcute în acțiune, cât și sub aspectul apărărilor făcute de către organul fiscal.

Sustine că este de domeniul evidenței faptul că decizia contestată nu cuprinde nici motivele de fapt, nici temeiul de drept și nici mențiunile privind audierea contribuabilului, elemente prevăzute în mod expres și obligatoriu de dispozițiilor art. 46 Cod procedură fiscală.

Arată că s-a reținut de către organul fiscal în decizia dată în soluționarea contestației faptul că elementele prevăzute de art. 46 Cod procedură fiscală formează conținutul actului administrativ fiscal, însă textul legal nu ar conține vreo mențiune cu

privire la obligativitatea sau conținutul propriu - zis al fiecărui element în parte, astfel încât lipsa acestora ar determina doar o nulitate relativă a actului și nu una absolută.

Solicită să se aibă în vedere faptul că o asemenea interpretare este contrară tuturor deciziilor pronunțate constant de către instanțele naționale și comunitare referitoare la obligativitatea motivării actului administrativ fiscal.

Astfel, menționează că prin Decizia nr. _____ a stabilit că a motiva actul administrativ implică a face cunoscute cu claritate elementele de fapt și de drept care permit înțelegerea și aprecierea legalității sale, iar importanța acestei exigențe depinde în mod considerabil de natura actului, de contextul juridic în care el intervine, precum și de interesele pe care destinatarii actului ar putea să le aibă în primirea acestor explicații, astfel încât motivarea trebuie să permită judecătorului să exercite un control asupra elementelor de fapt și de drept care au servit drept bază a puterii de apreciere.

Precizează că și în jurisprudența comunitară s-a reținut că motivarea actului administrativ trebuie să fie adecvată actului emis și că trebuie să prezinte de o manieră clară și neechivocă algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura atacată, astfel încât să li se permită persoanelor vizate să stabilească motivarea măsurilor și, de asemenea, să permită curților comunitare competente să efectueze revizuirea actului.

Or, arată că în cauză, decizia contestată este nulă în condițiile în care ea nu conține minime elemente care să permită instanței analiza legalității sumei înscrisă în decizia de impunere, respectiv nu conține elementele prevăzute în mod obligatoriu de dispozițiilor art. 97 Cod procedură fiscală, respectiv baza de impozitare și cuantumul acesteia pentru fiecare perioada impozabilă.

Apreciază faptul că în Decizia nr. _____ dată în soluționarea contestației se încearcă o fundamentare a sumei stabilite în sarcina mea nu imprimă un caracter de legalitate deciziei de impunere atâta timp cât baza de impozitare avută în vedere la stabilirea creanței bugetare nu este determinată de însăși aceasta, acesta fiind actul administrativ care produce efecte în contra sa.

Menționează că a supus analizei instanței de fond faptul că decizia atacată este nelegală și pentru încălcarea, de către organul fiscal, a dispozițiilor privind termenul de plată prin nerespectarea dispozițiilor art. 152 alin. 2 Cod fiscal.

Arată că această susținere a fost înlăturată cu motivarea că decizia de impunere contestată emisă pentru anul _____ ar avea la bază culpa sa, culpă constând în aceea că nu a depus formularul _____ decât ca urmare a notificării făcute de organul fiscal.

Or, susține că o asemenea motivare este contrară dispozițiilor Deciziei nr. _____ emisă de Comisia Fiscală Centrală și publicată în M.O. nr. _____

Astfel, precizează că se susține de către intimată faptul că, în cauză, nu au fost respectate prevederile art. 152 alin. 2 Cod fiscal pentru că, fiind vorba despre o obligație cu titlu de plată anticipată ar fi incidente dispozițiilor art. 82 din Legea nr. 571/2003, însă potrivit Deciziei nr. 2/2014 emisă de Comisia Fiscală Centrală, în conformitate cu prevederile pct. 44.1 din Normele metodologice date în aplicarea art. 45 din OG nr. 92/2003, organul fiscal nu poate pretinde executare obligației stabilită în sarcina contribuabilului prin actul administrativ, dacă acest act nu a fost comunicat contribuabilului, în condițiile legii.

Arată că, contribuabililor cărora nu le sunt incidente prevederile art. 82 alin. 2 teze a II a din Legea nr. 571/2003 întrucât nu au avut obligația efectuării de plăți anticipate în anul precedent, au obligația efectuării plăților anticipate pentru anul curent, pentru sumele cu titlu de impozit sau contribuții sociale înscrise în decizie și pentru care termenele de plată au expirat, la data comunicării de către organul fiscal a decizie de impunere pentru plăți anticipate.

Opinează că în situația în care organul fiscal comunică contribuabililor decizii de plăți anticipate după expirarea termenelor de plată prevăzute de Legea nr. 571/2003 aceștia nu datorează accesorii pentru perioada cuprinsă între termenul de plată prevăzute de Legea nr. 571/2003 și data comunicării deciziei de plăți anticipate, inclusiv.

În aceste condiții, cum decizia contestată a fost emisă la data de 20.11.2017 și i-a fost comunicată la data de 15.12.2017, apreciază că termenul de plată nu putea fi stabilit la data de 25.06.2013 cum greșit se menționează de către organul fiscal.

Sustine că în cauză a mai formulat alte două critici ale deciziei atacate, instanța de fond neanalizând însă niciuna dintre ele.

Astfel, a arătat că organele fiscale au încălcat prevederile art. 107 Cod procedură fiscală.

Precizează că, potrivit textului legal, nedepunerea declarației de impunere dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea, din oficiu, a creanțelor fiscale prin decizie de impunere. Stabilirea din oficiu nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului/ plătitorului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere.

Or, învederează că nu a fost niciodată înștiințată de faptul că ar fi trebuit să depună o asemenea declarație privind veniturile aferente anului 2013, astfel încât organul fiscal să poată emite o decizie de impunere din oficiu.

Mai mult decât atât, arată că deși a solicitat anual rapoarte privind obligațiile mele fiscale, instituția pârâtă i-a comunicat constant faptul că nu figurează cu debite în evidențele fiscale.

În aceste condiții, cum nu a fost notificată niciodată că ar fi obligată să depună vreo declarație de venit, cum nu i s-a comunicat din anul 2013 până în anul 2017 că datorează vreo sumă cu titlu de CAS aferentă anului 2013, consideră că decizia de impunere emisă din oficiu pentru o sumă presupus a fi datorată cu patru ani în urmă este evident nelegală.

De asemenea, menționează că a susținut nulitatea absolută a deciziei administrative raportat la faptul că a fost emisă în temeiul unei norme legale abrogate în totalitate.

Astfel cum a susținut și în acțiunea de fond, motiv la care nu s-a răspuns în nici un mod prin soluția criticată, consideră că actul administrativ contestat este lovit de nulitate absolută, fiind emis în temeiul unei norme legale abrogate în totalitate.

Având în vedere că Decizia nr. ... a fost emisă de D.G.R.F.P. Iași - A.J.F.P. Suceava la data de ..., susține că ea trebuia emisă în temeiul dispozițiilor Legii nr. 207/2015 și nu a dispozițiilor OG nr. 92/2003, act normativ abrogat.

Solicită admiterea recursului, casarea, în totalitate, a sentinței nr. ... a Tribunalului Suceava și, în rejudecare, admiterea acțiunii și anularea Deciziei nr. ... emisă de A.J.F.P. Suceava la data de 20.11.2017, anularea Deciziei nr. ... emise de D.G.R.F.P. Iași și obligarea intimetei la plata cheltuielilor de judecată.

Pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava nu a formulat întâmpinare la recursul formulat de reclamanta

Examinând legalitatea sentinței recurate, prin prisma actelor și lucrărilor dosarului și motivelor de recurs invocate, Curtea constată că recursul este întemeiat, pentru următoarele considerente:

Decizia de impunere privind contribuțiile pentru anul 2013 nr. ... din emisă de AJFP Suceava (fila 10 dosar de fond) nu întrunește elementele

prevăzute de art. 97 Cod procedură fiscală, respectiv baza impozitare, cuantumul acestei baze pe fiecare perioadă de timp avută în vedere, etc.

Aceasta deoarece, pe lângă dimensiunea formală a legalității actului normativ încălcată, nemotivarea acestuia pune pe contribuabil în situația de a nu-și putea orienta conduita și este o formă de manifestare a abuzului de putere, decizia în cauză fiind emisă în regim de putere, de către o autoritate a statului.

Așa cum s-a arătat în literatura și practica judiciară, motivarea unui act administrativ are două laturi esențiale, respectiv indicarea textelor legale aplicabile situației date, precum și indicarea împrejurărilor de fapt pe baza cărora s-a reținut aplicabilitatea acelor texte legale. A motiva implică a face cunoscute cu claritate elementele de fapt și de drept care permit înțelegerea și aprecierea legalității măsurii, iar importanța acestei exigențe depinde în mod considerabil de natura actului, de contextul juridic în care el intervine, precum și de interesele pe care destinatarii actului ar putea să le aibă în primirea acestor explicații; motivarea trebuie să permită judecătorului să exercite un control asupra elementelor de fapt și de drept care au servit drept bază de exercitare a puterii de apreciere, deci trebuie realizată într-un mod suficient de detaliat, cu alte cuvinte, motivarea trebuia să fie efectivă, respectiv completă, precisă și circumstanțială.

A statuat ÎCCJ în practica sa (Decizia nr.) că puterea discreționară conferită unei autorități nu poate fi privită, într-un stat de drept, ca o putere absolută și fără limite, căci exercitarea dreptului de apreciere prin încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor prevăzute de Constituție, ori de lege, constituie exces de putere. În absența motivării explicite a actului administrativ, posibilitatea atacării în justiție a acestuia este iluzorie, de vreme ce judecătorul nu poate specula asupra motivelor care au determinat autoritatea administrativă să ia o anumită măsură.

De altfel, și în jurisprudența comunitară s-a reținut că motivarea trebuie să fie adecvată actului emis și trebuie să prezinte de o manieră clară și neechivocă algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura atacată, astfel încât să li se permită persoanelor vizate să stabilească motivarea măsurilor și, de asemenea, să permită curților comunitare competente să efectueze revizuirea actului (cauza C -).

Având în vedere considerentele expuse, în conformitate cu prevederile art. 496 alin. 2, instanța va admite recursul și va casa sentința recurată, iar în rejudecare va admite acțiunea și va anula Decizia de impunere privind contribuțiile pentru anul 2013 nr.

din emisă de AJFP Suceava și Decizia privind soluționarea contestației nr. , emisă de DGRFP Iași. Va obliga pârâta la plata în favoarea reclamantei a sumei de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,
În numele Legii,

DECIDE:

Admite recursul formulat de reclamanta , cu domiciliul în mun. Suceava, str. , județul Suceava și cu sediul procesual ales la , cu sediul în mun. Suceava, str. ,

județul Suceava, împotriva *sentinței nr. 2018* pronunțată de Tribunalul Suceava – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal în dosar nr. , intimată fiind pârâta *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava* cu sediul în mun. Suceava, str. , județul Suceava.

Casează sentința recurată și în rejudecare:

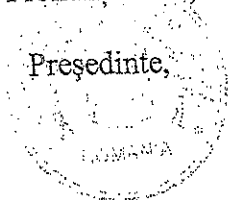
Admite acțiunea formulată de reclamanta în contradictoriu cu
pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a
Finanțelor Publice Suceava.

Anulează Decizia de impunere privind contribuțiile pentru anul 2013 nr. ...
din ... emisă de AJFP Suceava și Decizia privind soluționarea contestației nr.

... din ... emisă de DGRFP Iași.
Obligă pârâta la plata în favoarea reclamantei a sumei de ... lei, cu titlu de
cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din

Judecători,

*Redactat: G.C.
Judecător fond: M.A.
Tehnoredactat: C.I.
28.05.2019/ 4 ex.*

